

Sınıf

Şubat - Mart 2016

Sayı: 6

Umutsuzluk yok, umut mücadelede!

Okulların ikinci döneminin başlamasıyla sınıflarımıza geçip sıralarımıza oturduk. Ancak yanımızda olması gereken bir sürü arkadaşımızın iş cinayetlerinde öldüklerini bilerek oturduk. Sıra arkadaşımız olacak yaşta iş cinayetinde ölen Serhat Bilmez'in eksikliğini hissederek oturduk. Karnesinde düşük not olması, sınav sonucunun kötü gelmesi gibi sebeplerle intihar eden kardeşlerimizin, Ayşe Berrin'in, Seyfi Can'ın katili olan sistemi biliyoruz. İktidarı boyunca eğitim sistemini daha da fazla paralı ve sınavlarla dolu bir hale getiren AKP'nin, arkadaşlarımızın ölümlerinde parmağı var.

Unutmayacağız!

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar günü yaklaşırken, aramızdan eksilen kadınların acısı ve öfkesi var yüreğimizde. Her yıl olduğu gibi, geçtiğimiz yıl da erkek egemen kapitalist sistem onlarca kadını katletti ve katletmeye devam ediyor. Sıra arkadaşımız, öğretmeninin tecavüzüne uğradıktan sonra intihar eden liseli Cansel gibi.

Yargı kadın katillerine yine iyi hal, haksız tahrik indirimleri verdi, katilleri korudu. Devlet öldürdüğü Kürt kadınların çıplak be-

denlerini teşhir etti. Savaşın bedelini en ağır ödeyenler kadınlar oldu, ödemeye devam ediyor. Unutmayacağız, hesap soracağız!

2016'nın ilk aylarında önce Sultanahmet, sonra bir kez daha Ankara'da bombalar patlatıldı. AKP'ye yakın gazeteler saldırıları gerçekleştiren militanların örgütsel geçmişini konuşadursun; katliamların sorumlusu bellidir. Tıpkı Ankara, Suruç, Diyarbakır'da sorumlu olan kimse Sultanahmet'te ve yine Ankara'da sorumlu olan odur; Ortadoğu'da mezhepçi, tekfirci örgütlere silah taşıyanlardır, bölgedeki savaşı kışkırtmaya devam edenlerdir. Katliamın sorumluları canlı bombaları eylem yapmadan gözaltına alamayız diyen ama 10 Ekim'deki Ankara katliamından sonra greve çıkan emekçilerin, sokağa çıkanların önüne polis barikatı koyanlardır. Sıralarımıza otururken, bunu da unutmayalım!

Kürt illerinde sokağa çıkma yasakları devam etti. Aylardır devletin kuşattığı kentlerde çocuk, yaşlı ve hatta bebek demeden sivillerin katledildiğini biliyoruz. Evler, sokaklar yıkıldı, halk toplu katliamlardan geçiriliyor. AKP Kürt halkına yönelik savaş politikalarına devam ediyor ancak burjuvazinin medyası art arda yalanlar sıralıyor. Buna karşı imza kampanyası başlatan akademisyenlere soruşturmalar açılıyor, akademisyenler gözaltına alınıyor, hedef gösteriliyor. Sur'a, Cizre'ye, Nusaybin'e nasıl girdiysek ODTÜ'ye de öyle gireriz diyenler üniversiteleri kuşatma altına almak istiyor. Cihatçı çeteler üniversitelere saldırıyor, polis çeteleri koruyor, devrimci öğrencilere saldırıyor. YÖK, polis ve rektörlük eliyle öğrenciler baskılanıyor. Liselerde yeni bir döneme başlarken, sınıflarımıza girerken, bunları ve hala yaşananları da unutmayalım!

Geçtiğimiz Haziran ayından itibaren baskıların, saldırıların, katliamların geçmişe göre oldukça arttığı bir dönemdeyiz. Ancak umutsuzluk yok! İşkenceyle, tacizle, tecavüzle, ölümle tehdit edilen kadınlar aynı zamanda direnişin de en onurlusunu gösteriyor bizlere. Erkek şiddetine karşı da, devlet şiddetine karşı da öz savunmayı yükseltiyorlar. Emekçi kadınlar bütün bu tehditlere ve haklarının gaspına, geleceklerinin çalınmasına karşı 8 Mart'ta alanlardalar. Alanları doldurdıkları gibi, kapitalizme, erkek egemenliğe ve savaşa karşı mücadelede de en ön saftalardır!

Geçtiğimiz yıl hükümeti de burjuvaziyi de kuvvetli bir şekilde yaptıkları grevlerle sarsan işçiler, bugün mücadelelerine devam ediyorlar. İşten atmalara karşı, kıdem tazminatının kaldırılmasına karşı, asgari ücrete zam oranında diğer ücretlere de zam verilmesi için, sendikalı olma ve sendikasını seçme özgürlüğü için işçiler mücadeleye atılıyorlar. Fabrikalardan, tersanelerden, madenlerden işçi sınıfının ayak sesleri geliyor. Unutmayalım ki işçilerin alacağı aylık sınırının altındaki asgari ücreti bile kendilerine yük görenler, bizleri paralı, sınavlı ve niteliksiz bir eğitime mecbur bırakanlardır. Onlar bizlerin geleceğine göz koyan, okul bittiği gibi bize sömürüyü, işsizliği reva görenlerdir. İş cinayetlerinde katledilen işçilerin de liselilerin de katilleri onlardır!

Baskıyı, sömürüyü, katliamı ülke içinde uygulamakla yetinmeyen, Ortadoğu'yu kan gölüne çevirmeye çalışanların çıkartacağı savaşlar bizim savaşımız değildir. Bizim savaşımız tüm bunları bize yaşatanlara karşıdır. Erdoğan ve AKP yenilmeden baskı da sömürü de savaş da sona ermeyecek. AKP'yi de Erdoğan'ı da yenmek için sen de gel omuz omuza mücadele edelim!

Cansel'in katili erkek egemen kapitalist sistem!

Geçen sene Şubat ayında tecavüzcüsüne direnen ve vahşice katledilen Özgecan Arslan'ı unutmadık. Hesap sormak için meydanları dolduran binlerce, on binlerce kadında. Bu sene 8 Mart'a giderken, Özgecan ve erkek şiddetinin öldürdüğü kadınlar yüreğimizde. Ancak sırtını erkek egemen kapitalist sisteme dayayan erkekler hala öldürmeye devam ediyorlar.

Özgecan öldürüldükten tam bir yıl beş gün sonra bir kez daha, bu kez bir liseli kadının, Cansel'in ölümüyle sarsıldı Türkiye. Kayseri'de bir lisede son sınıf öğrencisi Cansel Buse Kınalı öğretmenin tecavüzüne uğradı ve bu saldırıdan bir süre sonra intihar etti. Okul yönetimi kadın katillerini, tecavüzcüleri koruyan yargı gibi olayı öğrendikten sonra tecavüzcüyü korumuştur. Gazeteler skandal diye manşet attılar, biz kadınlar ise ne yazık ki şaşırmadık. Çünkü katillerimizi de, onları koruyan devleti ve bütün bunların sorumlusu sistemi de çok iyi tanıyoruz.

Hangimiz okula girerken müdür yardımcısı tarafından çevrilip, cinsiyetçi kıyafet yönetmeliğine uymadığımız, vücut hatlarımız belli olduğu için azarlanmadık? Hangimiz ilkokulda hayalindeki mesleği söylediğinde, onun bir kadın mesleği olmadığı lafını işitmedik? Hangimizin içine korku düşmedi, hava kararıp saat ilerlediğinde sokakta olduğumuzda? Okulda, evde, sokakta; herhangi bir yerde hayatında hiç tacize maruz kalmayanımız var mı? Öldürülen onca kadın kardeşimizden sonra hangimizin aklına gelmiyor, acaba sıradaki ben olur muyum sorusu? Erkek egemenliğiyle çok küçük yaşta tanıştık, hayatımızın her alanında bir yük oldu sırtımızda, olmaya da devam ediyor.

Biz liselileri sınavlarda yarıştıran, ders-hane, okul parası çıkartmak için çalışmaya mecbur eden, acımasızca iş cinayetlerinde katleden sistem, meslek liselerinde emeğimizi sömüren bu sistem; kapitalizm. Aynı zamanda bilmeliyiz ki kapitalist sistem erkek egemenliğiyle kol kola yürüyor. Sınav stresi yüzünden intihar eden kardeşlerimizin de, Cansel'in de katili erkek egemen kapitalist sistem.

Özgecan için sokaklara nasıl çıktıysak, aynı öfkeyle Cansel için, katledilen tüm kadınlar için sokağa çıkalım! Okullarımız da, yargı da, polis de bizi tecavüzcülerden, katillerden korumuyor; bizi koruyacak olan kendi mücadelemizdir. Sistemin yükünü sırtımızda taşımak zorunda değiliz; ne sömürüye, ne erkek şiddetine mecbur değiliz! Mücadele edelim, örgütlenelim ve bir daha hiçbir kadının erkeklerin şiddetine, tacizine, tecavüzüne maruz kalmaması, öldürülmemesi için; erkek egemen kapitalist sisteme son verelim!

Mektuplar

Kurban çocuk işçi, fail çürümüş kapitalizm

Ocak ayı bir iş cinayetine daha sahne oldu. 15 yaşındaki Serhat Bilmez Kocaeli'nin Körfez ilçesinde çalıştığı fırında hayatını kaybetti. Ekmeklerin taşındığı robotta sıkışan ekmeği yerinden çıkarmak isteyen Serhat, kolunu robota kaptırdı ve oracıkta kan kaybından öldü.

Bu cinayet bir değil, iki değil. İlk değil, kapitalizm sürdükçe son da olmayacak ne yazık ki. Ekmeklerin taşınması bir dakika aksasa fırın ustasından azar yiyecekti belki Serhat. Diken üstüneydi çalışırken hep. Okulunu bırakıp, daha çocuk yaşta çalışmak zorunda kalmıştı. Dışarıda da bir sürü işsiz vardı ve o işini hep daha hızlı yapmak zorundaydı. Fırında ekmekler daha hızlı üretildikçe, Serhat bir şeyler kaybediyordu kendinden. Ve ekmekler hızlı üretilmeye devam etsin isterken sonunda hayatını kaybetti.

İşte kapitalizm bize hep benzer şeyleri yaşıyor. Bazımızı çocuk yaşta çekiyor emek sömürüsüne, bazımızı üniversite kazanma imkânımız olmadığı için lise bitiminde, bazımızı üniversiteyi bitirdim derken aylarca işsiz dolaştıktan sonra. Çalışmaya başladıktan sonra ise patron işçi için güvenlik önlemlerini kârı azalacak diye almazken ölen biz oluruz. İnşaat zamanında bitsin diye patron etmedik eziyet bırakmaz, iş yavaşlayacak diye güvenlik önlemlerimizi alamayız, ölen biz oluruz. Ekmek üretimi aksamamasın derken kolumuzu kaptırırız ve ölen yine biz oluruz. Fakat biz bir olursak kapitalizmin vahşetinin karşısında öyle bir dikiliriz, onu öyle sarsar, onu öyle yıkarız ki tarih bile şaşar kalır. İşte bunun için, başka Serhatların ölmemesi için bizim şimdiden, lise sıralarındayken daha örgütlenmemiz gerekiyor. Düşmanımızı tanımak, onunla dövüşmeyi öğrenmek için!

Eşit, bilimsel, parasız, anadilde eğitim hakkı için mücadeleye!

Merhaba yoldaşlar!

Bilindiği üzere AKP hükümeti her geçen gün yeni bir uygulamayı hayata geçirerek zaten eşitsizliğin üst safhada olduğu eğitim sistemini daha da beter hâle getirmektedir. 4+4+4 sistemi, dershanelerin özel okullara dönüştürülmesi, meslek liselerinin ek puan avantajlarının ellerinden alınması gibi yeniliklere imza atarak eğitimi gitgide eşitsiz ve bilimsel olmaktan saptırıyor. Meslek liselerinde okuyan öğrencilerin staj sömürüsüne maruz kaldıkları yetmezmiş gibi üniversite sınavı puanlarına eklenen ek puan ellerinden alınmış durumdadır! Sınav hazırlanan yüzlerce meslek liseli daha sınava girmeden diğer öğrencilerden bir adım geride başlıyor!

Dershanelerin kapatılması ile eğitim tekelleştirilmesin önü daha da açılmış durumdadır. Dershaneler, özel okullara dönüşerek öğrencilerden çok yüksek fiyatlar istemektedir. Özel okulların gelirini

karşılayamayacak olanlar etüt merkezlerinde çare aramaya başlamıştır ki bunun sonu da hazindir. 8.000 lira ile 30.000 lira arası değişen bu fiyatları 1.300 lira asgari ücretle geçinen bir ailenin karşılaması ne kadar mümkündür! Üstelik asgari ücret açlık sınırının altında iken!

Cizre, Silopi ve Sur'da okullardan öğretmenler gönderilmiş, eğitim durdurulmuş, kentler abluka altına alınmışken eğitim nasıl eşit olabilir ki? Üstelik hâlihazır şartlarda bile öğrencilerin kendi anadillerinde eğitim görme hakları ellerinden alınmışken!

Bu şartlar altında eğitim sistemine sürekli öğrencinin zararına olan yenilikler(!) getirmek sizce de trajikomik değil midir?

Biz Devrimci İşçi Partili Öğrenciler olarak; eşit, bilimsel, parasız, anadilde eğitim hakkımızın verilmesini istiyoruz ve bunun için mücadele ediyoruz!

Eşit, bilimsel, parasız, anadilde eğitim için DİP'li Öğrenciler saflarında örgütlenmeye!

Bize yazın

facebook.com/siniftan